

Veni domum (nobilissime Viri) suffusus maiori rubore
quam liber, quem mecum affereram, unde inter utrumque
nos dum obortum est dubium non facile dividendum,
Utrum scilicet meliori iure liber rubesceret pro Vere-
cundia quod ad talem possessorem adeo stupidum et fa-
cium advenisset, an ipse possessor, cui ipsum indignè
et temerè accepisset: ingenie fateor mihi tunc horis
visum fuisse librum ex rubro pallere in mea pre-
sentia, et me indies rubescere ex calore suo; talis
erat confusio, quæ meum totum corpus occupavit,
rubor, qui faciem universam incendit, calor, qui
animum conternavit, in memora parte repulsæ:
in hac concipienda pugna, et afflictione confusus (dubito
an bona mendis compos) librum aperui, mali dixi, librum
Thesaurum mihi hæcernus absconditum propalam;
et dum huc illuc direxeris, quæ hæc lustrans, carmina
libans, epigramata labis perstringens, et quasi he-
luro in abundantia ferculorum, inhians quædam ad han-
riendam totam illam cabalinam partem, me ipsum
Vides in diversimodo potu, vel esca electionis ingobeni-
tando librum rursus, et exclamo, o Verè Thesaurum
absconditum in auro, quis unquam hoc vidit, Thesan-
rum absconditum sub auro, imo etiam coccineo velamine
obductum, Verè ego video, sed quod Thesaurum
gemmarum, Unionum, margaritarum, ad amandum,
ceterorumque lapidum preciosorum cuiuscunque species possint
expetiri: eisdem Dne mi nobilissime tractus iste Ba-
tavia terra occidentalis, orientales India mihi optere;
ex occidente inexhaustibile Thesaurum mecum feram in
Brasiliam, unde innumeras divitias, diversi saporis dapes,
suavissimam musicam, fragrantissimos odores, fluctibus
incurdissimos, atque omnia omnibus sensibus oblectamenta
quotidiè ad lenandum Brasilianum tedium capere licet, et
per universam illam regionem inexhaustè ~~aperiuntur~~
compartiri; diues iam sum Dne mi nobilissime, et ultra
divitem beatum me predicarem, ni confusio sic me teneret
vinculum, et hærentem ut ea quæ sentio verbis exprohere
vix queam, presentis idioma mihi ferè ignoto, et dno adeo
familiari. Quid hoc rei? exclamat animus meus, quæ omni-
taria, quæ mutua officiorum retributio, accipere Thesan-
rum, et non accipi amoris signum? non signum inquam
sed signaculum; liceat mi (Dne nobilissime) iterum atque
iterum cum poeta exclamare (omnis tamen absit improba-
tionis proxa, et alienius dedecoris vel probri nebula) liceat inquam
cum poeta exclamare

Quod genus hoc hominum! quæ Vè hunc tam barbaram
permittit patria? — officio prohibemur amanti!
quod mo narchis, regibus, principibus, illustribus, nobilibus,
plebeis, universis denique mortalibus utriusque conditionis
ecclesiasticæ nempe, et secularis acceptum est, et usitatis
num, mihi Vni. Drentopat interdicitur: si pro dispendio

t.

Vetor, quid inter nos sunt p. 350. praebium ad amandis cum thezaurum
rum millia millium continens à te acceperim? si pro corruptis
one, quem iudicem corrumpere pretendo? si ambitione abis
cuius dignitatis vel muneris, nullius unquam me futurum
testor paritatem vel acceptorem. quid ergo obstat mi mea
prava srs debeat? quid sperare possum de amicitia si ad
ad amicitia officia non admittor? quid confidere, si repulsam
mi minimis patior? quid audere, si reuicior? ultimo Dne mi
nobilissime, vel hoc prouenit à mea fortuna, vel atua auer-
sione, idcirco vel amicum te ostende, vel mei interfectorem
profitere. moriar etenim in ista Verecundia, et confusione,
nisi Agostus meus clarior, et benignior mihi illuxerit; quapro-
pter an amicus sis, nunc Videam, an inimicus nunc ostendas;
vel enim in ~~re~~ repulsa mea tibi confusus ^{interibus}, vel
in officio ^{latius}, et hilaris respirabo: Deum testor (et sane
in Veritate loquens) difficilime me posthac quorundam
Dne mi nobilissime in praesentia tua comparere, si am-
plius repulsam in officio meo passus fuero; nulla enim
maiori contumelia, et abiectioe poteris officere lustranum
quempiam honestum vel hispanum Virum, quam quidquid
amoris et Urbanitatis ergo tibi misserit, remittendo: bella-
ria ista pertinent ad meam puellam, si hanc dignitissimam no-
bilissimi Dni; quam ut ipsam pulchritudinem deperio; ada-
mantem metu adhuc peruersus retineo, usq; ad discessum me-
um in Brasiliam, hunc fortunae meae rursus periculum subibo
et amicitiae tuae certitudinem captabo, Vale à tuo repulso
et vel ipsum interfice, vel reuivifica - Hagae Comitis
18. Martii 1645 - pro erroribus ignoscat Persianus, lingua nunc
istius, nec pars tertia mihi innotuit -

Mi si velis amantissimus

Y. P. Brasile

Handwritten text on the left margin, including fragments like "ni", "bo", "co", "ij", "ang", and "B".

^t
Nobilissimo Dno Constantino Hugonio
Equiti Togarché Zulechemji Reat
Principi Auriaco à Consil. et R.
Cretis ~~Reat~~

Agalonijs